

निर्वपेत् । द्वादशसङ्ख्याया मासद्वारेण तासां संवत्सरसदृशत्वादे-
तद्यजमानार्थं संवत्सरेणैवाग्निं शान्तं कृत्वा पशून् प्राप्नोति ॥

तन्निर्वापे कश्चिद्विशेषं विधत्ते । “यदेकमेकमेतानि हवींषि
निर्वपेत् [७] यथा त्रीणावपनानि पूरयेत् । तादृक्तत् । न
प्रजननमुच्छिंसेत् । एकं निरूप्य । उत्तरे समस्येत् । तृतीयमे-
वास्यै लोकमुच्छिंसेत् प्रजननाय । तं प्रजया पशुभिरनुप्र-
जायते । अथो यज्ञस्यैवैषाभिक्रान्तिः” इति । एतानि त्रीणि
पवमानहवींषि पृथक् पृथगेव निर्वपेदिति केषाञ्चिन्नन्दानां
पक्षः । तस्मिन् पक्षे यथा लोके त्रीणि बीजावापस्थानानि ते-
त्राणि बीजैः पूरितानि भवन्ति, तथा लोकत्रयस्यापि त्रिभि-
र्हविर्भिः पूरितत्वाद्यजमानस्य स्वातन्त्र्येण प्रजोत्पत्तिस्थानं कि-
मपि नावशिष्येत; तस्मात् प्रथममेकं हविः पृथक् निरूप्य द्विती-
यतृतीये हविषी सम्भूय निर्वपेत् । तथा सति निर्वापद्वयेन
लोकद्वयस्यैव पूरितत्वात् तृतीयो लोको यजमानस्य प्रजोत्पा-
दनायावशेषितो भवति । ततस्तं लोकमनु यजमानः प्रजापशु-
समृद्धो भवति । अपिच यत् तृतीयलोकावशेषणं एषा यज्ञस्यै-
वाभिक्रान्तिरभितो व्याप्तिः । प्रजापशुरूपस्य तत्फलस्य निष्प-
न्नत्वात् । यदुक्तं सूत्रकारेण “प्राञ्चोऽश्वप्रथमा अभिप्रव्रजन्ति ।
दक्षिणतो ब्रह्मा रथं रथचक्रं वा प्रवर्त्तयति यावच्चक्रं त्रिः परि-
वर्त्तते” इति ॥

तदेतद्विधत्ते । “रथचक्रं प्रवर्त्तयति । मनुष्यरथेनैव देवरथं
प्रत्यवरोहति” [८] इति । गार्हपत्यादाहवनीयं प्रत्यग्नेः प्रण-